

V Bruseli 8. 6. 2021
C(2021) 4223 final

STANOVISKO KOMISIE

z 8. 6. 2021

k článku 2 ods. 2 nariadenia Rady (EÚ) č. 269/2014

STANOVISKO KOMISIE

z 8. 6. 2021

k článku 2 ods. 2 nariadenia Rady (EÚ) č. 269/2014

ŽIADOSŤ O STANOVISKO

Európska komisia (ďalej len „Komisia“) ako strážkyňa zmlúv monitoruje vykonávanie práva Únie členskými štátmi pod kontrolou Súdneho dvora Európskej únie¹.

V kontexte reštriktívnych opatrení prijatých podľa článku 215 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) môžu príslušné vnútroštátne orgány členských štátov požiadať Komisiu, aby poskytla názory na uplatňovanie osobitných ustanovení príslušných právnych aktov alebo aby poskytla usmernenia týkajúce sa ich vykonávania. Príslušné vnútroštátne orgány môžu takisto požiadať Komisiu, aby poskytla usmernenia týkajúce sa výkladu samotného článku 215 ZFEÚ.

Komisii boli od príslušného vnútroštátneho orgánu doručené dve žiadosti o stanovisko k uplatňovaniu finančných opatrení stanovených v článku 2 ods. 2 nariadenia Rady (EÚ) č. 269/2014² („nariadenie“). Keďže sa tieto dve žiadosti týkajú toho istého právneho ustanovenia, budú predmetom jedného stanoviska Komisie.

SÚVISLOSTI

Podľa článku 2 ods. 2 nariadenia sa hospodárskym subjektom EÚ zakazuje priamo alebo nepriamo sprístupniť finančné prostriedky alebo hospodárske zdroje akejkoľvek osobe uvedenej v zozname v prílohe I k nariadeniu alebo tieto prostriedky alebo zdroje poskytnúť v jej prospech³.

Prvá žiadosť

Jednou označenou osobou uvedenou v zozname v prílohe I k nariadeniu je predseda predstavenstva neoznačeného subjektu z krajiny mimo EÚ (ďalej len „subjekt A“). Podľa príslušného vnútroštátneho orgánu a na základe stanov subjektu A je označená osoba vzhľadom na túto riadiacu funkciu zodpovedná za organizáciu práce predstavenstva subjektu A a za zabezpečenie úspešného plnenia úloh predstavenstva jeho členmi. Subjekt A zase vlastní dcérsku spoločnosť so sídlom v členskom štáte EÚ (ďalej len „dcérska spoločnosť z EÚ“).

Príslušný vnútroštátny orgán kladie tieto otázky:

„1.1. Možno na základe poskytnutých informácií a informácií dostupných z otvorených zdrojov dospieť k záveru, že označená osoba má kontrolu nad subjektom A?“

¹ Podľa zmlúv môže právne záväzný výklad práva Únie poskytovať len Súdny dvor Európskej únie.

² Nariadenie Rady (EÚ) č. 269/2014 zo 17. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie narušujúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 78, 17.3.2014, s. 6 – 15).

³ Článok 2 ods. 2 nariadenia znie takto: „*Žiadne finančné prostriedky ani hospodárske zdroje sa priamo ani nepriamo nesprístupnia fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, alebo fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, ktoré sú s nimi spojené, a ktoré sú uvedené v zozname v prílohe I, ani sa neposkytnú v ich prospech.*“

1.2. Ak áno, zakazuje sa v nariadení hospodárskemu subjektu EÚ vykonávať platby dcérskej spoločnosti z EÚ, ktorá je pod kontrolou subjektu A, za nákup výrobkov pochádzajúcich od subjektu A? Zakazuje sa v nariadení banke EÚ spracovávať tieto platby?“

Druhá žiadosť

Podľa príslušného vnútroštátneho orgánu má označená osoba uvedená v zozname v prílohe I k nariadeniu kontrolu nad neoznačeným subjektom z krajiny mimo EÚ (ďalej len „subjekt B“). Tovar vyrobený subjektom B predávajú spoločnosti so sídlom v tretích krajinách (ďalej len „sprostredkovatelia z tretích krajín“) hospodárskym subjektom EÚ.

Príslušný vnútroštátny orgán kladie tieto otázky:

„2.1. Zakazuje sa v nariadení hospodárskym subjektom EÚ vykonávať platby v prospech subjektov z krajín mimo EÚ, ktoré konajú ako sprostredkovatelia z tretích krajín, za výrobky subjektu B, ktorý je pod kontrolou označenej osoby?“

2.2. Zakazuje sa v nariadení bankám EÚ spracúvať platby z národných účtov hospodárskych subjektov EÚ na účty uvedených subjektov z krajín mimo EÚ, ak sú tieto transakcie založené na faktúrach vystavených za výrobky subjektu B, ktorý je pod kontrolou označenej osoby?“

2.3. Ak by predmetné výrobky kúpil hospodársky subjekt EÚ od hospodárskeho subjektu v inom členskom štáte, ktorý ich vlastným pričinením nadobudol od iného subjektu z krajiny mimo EÚ, predstavovalo by to porušenie nariadenia zo strany kupujúceho hospodárskeho subjektu? Podobne, predstavovalo by spracúvanie príslušných transakcií bankou EÚ porušenie nariadenia?“

PRÁVNE POSÚDENIE

Prvá žiadosť

Otázka 1.1.

Komisia už identifikovala⁴ niekoľko kritérií, ktoré by sa mali zohľadniť pri určovaní, či je právny subjekt pod kontrolou inej osoby alebo subjektu, teda či takáto osoba alebo subjekt „môže uplatňovať a účinne uplatňuje rozhodujúci vplyv na správanie iného predmetného subjektu“. Ide o tieto kritériá:

- a) právomoc menovať alebo odvolať väčšinu členov správneho, riadiaceho alebo dozorného orgánu takejto právnickej osoby alebo subjektu;
- b) používanie všetkých aktív alebo časti aktív právnickej osoby alebo subjektu;
- c) spoločné a nerozdielne zdieľanie finančných záväzkov právnickej osoby alebo subjektu alebo ručenie za ne;
- d) vplyvanie na podnikovú stratégiu, operačnú politiku, podnikateľské plány, investície, kapacitu, poskytovanie finančných prostriedkov, ľudské zdroje a právne záležitosti;
- e) zavádzanie alebo udržiavanie mechanizmov na monitorovanie obchodného správania právnickej osoby alebo subjektu;

⁴ Odpoveď na otázku 9 v často kladených otázkach o reštriktívnych opatreniach EÚ v Sýrii (https://ec.europa.eu/info/files/170901-faqs-restrictive-measures-syria_en).

f) iné indicie, ako napríklad spoločná obchodná adresa alebo používanie rovnakého názvu, čo môže u tretích strán vyvolať dojem, že tieto dva subjekty sú v skutočnosti súčasťou toho istého podniku.“⁵

Komisia je toho názoru, že pokiaľ bolo stanovené, že označená osoba kontroluje subjekt A, možno predpokladať, že kontrola sa vzťahuje na všetky aktíva, ktoré sú v nominálnom vlastníctve subjektu⁶.

Príslušný vnútroštátny orgán má právomoc vecne určiť, či prvky, ktoré identifikoval ako prepájajúce označenú osobu so subjektom A, znamenajú splnenie ktoréhokoľvek z týchto kritérií alebo iných kritérií, na základe ktorých možno preukázať, že označená osoba kontroluje subjekt A. Toto určenie by sa malo vykonať na základe uvedených vysvetlení, pričom by sa mali zohľadniť všetky prvky, ktoré má príslušný vnútroštátny orgán k dispozícii, ako aj osobitné okolnosti prípadu. Komisia nie je splnomocnená vykonať toto vecné určenie v mene príslušných vnútroštátnych orgánov.

Otázka 1.2.

Komisia sa touto otázkou bude zaoberať predpokladajúc, že z vecného posúdenia príslušného vnútroštátneho orgánu v konečnom dôsledku vyplynie, že označená osoba kontroluje subjekt A.

V článku 2 ods. 2 nariadenia sa všetkým hospodárskym subjektom EÚ vrátane bánk zakazuje priamo alebo nepriamo sprístupniť finančné prostriedky alebo hospodárske zdroje označeným osobám alebo tieto prostriedky alebo zdroje poskytnúť v ich prospech.

Komisia už vyjadrila názor, že sprístupnenie finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov neoznačenému subjektu, ktorý vlastní alebo kontroluje označená osoba, subjekt alebo orgán, predstavuje ich nepriame sprístupnenie takejto označenej osobe, subjektu alebo orgánu⁷. V súlade s týmto, „*ak sa vlastníctvo a kontrola určí na základe príslušnej náležitej starostlivosti, sprístupnenie finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov pre neoznačené právnické osoby alebo subjekty, ktoré vlastní alebo kontroluje osoba alebo subjekt zaradený do zoznamu, sa bude v zásade považovať za ich nepriame sprístupnenie osobe alebo subjektu zaradenému do zoznamu, pokiaľ nie je možné prípad od prípadu, s použitím prístupu založeného na rizikách a s prihliadnutím na všetky dôležité okolnosti, primerane určiť, že predmetné finančné prostriedky alebo hospodárske zdroje nepoužije označená osoba alebo subjekt, ani nebudú v ich prospech*“⁸.

Keďže materské spoločnosti vo všeobecnosti kontrolujú a riadia činnosti svojich dcérskych spoločností, Komisia zastáva názor, že keď sa určí, že označená osoba má kontrolu nad neoznačeným subjektom, možno predpokladať, že kontrola sa vzťahuje aj na dcérske spoločnosti a aktíva neoznačeného subjektu. Túto domnienku môže v jednotlivých prípadoch vyvrátiť dcérska spoločnosť z EÚ, ak vie preukázať, že niektoré alebo všetky jej aktíva sú mimo kontroly materskej spoločnosti alebo že daná materská spoločnosť v skutočnosti nie je pod kontrolou označenej osoby⁹.

⁵ Tieto kritériá v podstate odrážajú kritériá uvedené v bode 63 najlepších postupov EÚ, aj keď s nimi nie sú identické. Najlepšie postupy EÚ na účinné vykonávanie reštriktívnych opatrení (dokument 8519/18) (<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8519-2018-INIT/sk/pdf>).

⁶ Stanovisko Komisie z 19. 6. 2020 k článku 2 nariadenia Rady (EÚ) č. 269/2014 [C(2020) 4117 final].

⁷ Často kladené otázky o reštriktívnych opatreniach EÚ v Sýrii (https://ec.europa.eu/info/files/170901-faqs-restrictive-measures-syria_en). Pozri aj stanovisko Komisie z 19. 6. 2020 k článku 2 nariadenia Rady (EÚ) č. 269/2014 [C(2020) 4117 final].

⁸ Odpoveď na otázku 9; pozri aj bod 66 najlepších postupov EÚ.

⁹ Stanovisko Komisie z 19. 6. 2020 k článku 2 nariadenia Rady (EÚ) č. 269/2014 [C(2020) 4117 final].

Z toho vyplýva, že sprístupnenie finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov takejto dcérskej spoločnosti by predstavovalo ich nepriame sprístupnenie označenej osobe, pokiaľ nie je možné na základe prístupu založeného na rizikách a s prihliadnutím na všetky dôležité okolnosti v jednotlivých prípadoch primerane určiť, že predmetné finančné prostriedky alebo hospodárske zdroje nebudú použité uvedenou označenou osobou ani nebudú použité v jej prospech.

Zdá sa, že príslušný vnútroštátny orgán dospel na základe vecného posúdenia k záveru, že v tomto konkrétnom prípade je dcérska spoločnosť z EÚ pod kontrolou subjektu A, ktorý je zase pod kontrolou označenej osoby.

Miesto založenia takýchto dcérskych spoločností, a najmä to, či sú založené v členskom štáte alebo v tretej krajine, nemá na toto posúdenie vplyv, pokiaľ právne akty EÚ, ktorými sa stanovujú reštriktívne opatrenia, neobsahujú výslovné ustanovenie v tejto súvislosti. V tomto prípade to tak nie je.

Všetky hospodárske subjekty EÚ vrátane bánk musia zaviesť požadované postupy náležitej starostlivosti a vykonávať primerané kontroly s cieľom vyhnúť sa porušovaniu nariadenia. Tieto postupy môžu zahŕňať skríning, posudzovanie rizík, viacúrovňovú náležitú starostlivosť a priebežné monitorovanie.

Komisia zastáva názor, že hospodársky subjekt EÚ, ktorý uzavrel zmluvný vzťah s dcérskou spoločnosťou z EÚ kontrolovanou označenou osobou a ktorý iniciuje súvisiaci prevod finančných prostriedkov, nesie za takéto prevody hlavnú zodpovednosť. Každý hospodársky subjekt EÚ si však musí plniť vlastné povinnosti vyplývajúce z reštriktívnych opatrení EÚ a vykonávať primerané kontroly, ako sa uvádza v predchádzajúcich odsekoch. Banky EÚ preto musia uplatňovať mechanizmy náležitej starostlivosti s cieľom zabezpečiť, aby spracovanie platby súvisiacej s príslušnou transakciou nevedlo k nepriamemu sprístupneniu finančných prostriedkov označenej osobe. Nesplnením tejto povinnosti môže dotknutá banka EÚ porušiť článok 2 ods. 2 nariadenia. Okrem toho by banka EÚ mala ihneď informovať príslušný vnútroštátny orgán a Komisiu, ako sa vyžaduje v článku 8¹⁰ nariadenia.

Okrem toho treba pripomenúť, že v článku 9 nariadenia sa všetkým hospodárskym subjektom EÚ vrátane bánk zakazuje „*vedomá a úmyselná účasť na činnostiach, ktorých predmetom alebo dôsledkom je obchádzanie opatrení uvedených v článku 2*“ nariadenia.

Uvedenými prvkami nie je dotknutý článok 10 ods. 2 nariadenia, v ktorom sa stanovuje, že konaním hospodárskych subjektov EÚ „*nevzniká zodpovednosť žiadneho druhu pre tieto [hospodárske subjekty], ak nevedeli a nemali primeraný dôvod na podozrenie, že ich konaním by mohlo dôjsť k porušeniu opatrení stanovených v tomto nariadení*“ vrátane opatrení uvedených v článku 2 ods. 2.

Komisia preto zastáva názor, že vykonávanie platieb dcérskej spoločnosti z EÚ, ktorá je pod kontrolou subjektu A, predstavuje ich sprístupňovanie subjektu A. Pokiaľ je subjekt A pod kontrolou označenej osoby, platby možno považovať za nepriamo sprístupnené označenej osobe. Takéto platby sú preto zakázané, pokiaľ ich nepovolí príslušný vnútroštátny orgán na základe jednej z odchýlok stanovených v nariadení alebo pokiaľ sa na základe prístupu založeného na rizikách a s prihliadnutím na všetky dôležité okolnosti v jednotlivých prípadoch primerane neurčí, že finančné prostriedky nebudú použité označenou osobou ani nebudú použité v jej prospech. Banky EÚ musia uplatňovať primerané postupy náležitej

¹⁰ V článku 8 nariadenia Rady (EÚ) č. 269/2014 sa stanovuje, že „[...] fyzické a právnické osoby, subjekty a orgány: a) ihneď poskytnú príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom majú pobyt alebo sídlo, každú informáciu, ktorá by uľahčila plnenie tohto nariadenia, [...] a odovzdajú tieto informácie Komisii buď priamo alebo prostredníctvom daného členského štátu“.

starostlivosťou s cieľom vyhnúť sa situáciám, v ktorých by platba neoznačenému subjektu viedla k nepriamemu sprístupneniu finančných prostriedkov označenej osobe.

Druhá žiadosť

Otázka 2.1.

Komisia sa touto otázkou a ďalšími otázkami bude zaoberať predpokladajúc, že z vecného posúdenia príslušného vnútroštátneho orgánu v konečnom dôsledku vyplynie, že označená osoba kontroluje subjekt A.

V článku 2 ods. 2 nariadenia sa všetkým hospodárskym subjektom EÚ vrátane bánk zakazuje priamo alebo nepriamo sprístupniť finančné prostriedky alebo hospodárske zdroje označeným osobám alebo tieto prostriedky alebo zdroje poskytnúť v ich prospech.

Ako je uvedené v odpovedi na otázku 1.2, Komisia vyjadrila názor, že sprístupnenie finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov neoznačenému subjektu, ktorý vlastní alebo kontroluje označená osoba, subjekt alebo orgán, predstavuje ich nepriame sprístupnenie takejto označenej osobe, subjektu alebo orgánu¹¹.

V tomto prípade hospodársky subjekt EÚ nadobudol tovar od neoznačeného sprostredkovateľa z tretej krajiny. Možno predpokladať, že tento sprostredkovateľ i) zaplatil alebo zaplatí subjektu B, alebo ii) poskytol alebo poskytne subjektu určitú formu odplaty výmenou za príslušný tovar. V dôsledku toho každý hospodársky subjekt EÚ, ktorý nadobúda tovar od sprostredkovateľa z tretej krajiny a ktorý vykonáva platby tomuto sprostredkovateľovi alebo mu ponúka akúkoľvek inú formu odplaty, nepriamo umožňuje presmerovanie finančných prostriedkov a/alebo hospodárskych zdrojov na subjekt B. **Ako sa uvádza v odpovedi na otázku 1.1, pokiaľ je subjekt B pod kontrolou označenej osoby, príslušná transakcia v konečnom dôsledku predstavuje nepriame sprístupnenie finančných prostriedkov a/alebo hospodárskych zdrojov označenej osobe.**

Akýkoľvek iný záver by znamenal, že článok 2 ods. 2 nariadenia by sa mohol obísť zriadením schránkových spoločností, či už v členských štátoch alebo v tretích krajinách, prostredníctvom ktorých by sa finančné prostriedky alebo hospodárske zdroje mohli nepriamo presmerovať na označené osoby alebo subjekty prostredníctvom subjektu, ktorý je pod kontrolou týchto označených osôb alebo subjektov.

Pri určovaní, či vykonané platby predstavujú nepriame sprístupnenie finančných prostriedkov a/alebo hospodárskych zdrojov označenej osobe, ako je to v tomto prípade, by hospodárske subjekty EÚ mali posúdiť všetky vecné prvky, ktoré majú k dispozícii. Môže ísť okrem iného o tieto prvky: zapojenie mnohých sprostredkovateľov do reťazca vedúceho od výrobcu po konečného používateľa; nesúlad medzi krajinou pôvodu tovaru a krajinou, v ktorej sa nachádza sprostredkovateľská spoločnosť; preprava tovaru do EÚ z takejto tretej krajiny; a existencia reštriktívnych opatrení EÚ zameraných na značný počet fyzických alebo právnických osôb v niektorej z týchto dvoch krajín.

Okrem toho treba pripomenúť, že v článku 9 nariadenia sa všetkým hospodárskym subjektom EÚ vrátane bánk zakazuje „*vedomá a úmyselná účasť na činnostiach, ktorých predmetom alebo dôsledkom je obchádzanie opatrení uvedených v článku 2*“ nariadenia.

¹¹ Často kladené otázky o reštriktívnych opatreniach EÚ v Sýrii (https://ec.europa.eu/info/files/170901-faqs-restrictive-measures-syria_en). Pozri aj stanovisko Komisie z 19. 6. 2020 k článku 2 nariadenia Rady (EÚ) č. 269/2014 [C(2020) 4117 final].

Uvedenými prvkami nie je dotknutý článok 10 ods. 2 nariadenia, v ktorom sa stanovuje, že konaním hospodárskych subjektov EÚ „nevzniká zodpovednosť žiadneho druhu pre tieto [hospodárske subjekty], ak nevedeli a nemali primeraný dôvod na podozrenie, že ich konaním by mohlo dôjsť k porušeniu opatrení stanovených v tomto nariadení“ vrátane opatrení uvedených v článku 2 ods. 2 nariadenia.

Komisia preto zastáva názor, že vykonávanie platieb v prospech sprostredkovateľov z tretích krajín za výrobky pochádzajúce od subjektu B možno považovať za nepriame sprístupňovanie finančných prostriedkov označenej osobe, keďže i) sprostredkovatelia z tretích krajín poskytli subjektu B odplatu výmenou za tovar a ii) subjekt je pod kontrolou označenej osoby, a preto sa predpokladá, že finančné prostriedky a hospodárske zdroje presmeruje na túto označenú osobu alebo ich použije v jej prospech. Takéto platby sú preto zakázané, pokiaľ ich nepovolí príslušný vnútroštátny orgán na základe jednej z odchýlok stanovených v nariadení alebo pokiaľ sa na základe prístupu založeného na rizikách a s prihliadnutím na všetky dôležité okolnosti v jednotlivých prípadoch primerane neurčí, že finančné prostriedky nebudú použité označenou osobou ani nebudú použité v jej prospech.

Otázka 2.2.

Ako sa uvádza v odpovedi na otázku 1.2 uvedenú v prvej žiadosti, banky EÚ sú povinné vykonávať postupy náležitej starostlivosti a kontrolovať, či by akákoľvek transakcia, ktorú spracúvajú, predstavovala priame alebo nepriame sprístupnenie finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov označeným osobám alebo subjektom alebo sprístupnenie týchto prostriedkov alebo zdrojov v ich prospech. Ak si je banka EÚ vedomá toho, že transakcia, ktorú spracúva, by predstavovala priame alebo nepriame sprístupnenie finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov označenej osobe, alebo ak má opodstatnené dôvody domnievať sa, že by to tak bolo, musí sa zdržať spracovania transakcie, zmraziť túto sumu a ihneď informovať príslušný vnútroštátny orgán a Komisiu, aby neporušila článok 2 ods. 2 a článok 8¹² nariadenia.

Okrem toho treba pripomenúť, že v článku 9 nariadenia sa všetkým hospodárskym subjektom EÚ vrátane bánk zakazuje „vedomá a úmyselná účasť na činnostiach, ktorých predmetom alebo dôsledkom je obchádzanie opatrení uvedených v článku 2“ nariadenia.

Nie je tým dotknutý článok 10 ods. 2 nariadenia, v ktorom sa stanovuje, že konaním hospodárskych subjektov EÚ „nevzniká zodpovednosť žiadneho druhu pre tieto [hospodárske subjekty], ak nevedeli a nemali primeraný dôvod na podozrenie, že ich konaním by mohlo dôjsť k porušeniu opatrení stanovených v tomto nariadení“ vrátane opatrení uvedených v článku 2 ods. 2 nariadenia.

Otázka 2.3.

V článku 2 ods. 2 a článku 9 nariadenia sa žiadnym spôsobom neodkazuje na to, kde sa príjemca finančných prostriedkov nachádza. Preto sa všetkým hospodárskym subjektom EÚ vrátane bánk zakazuje vykonávať platby akémukoľvek subjektu bez ohľadu na to, kde má sídlo, ak by to predstavovalo priame alebo nepriame sprístupnenie finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov označenej osobe alebo v jej prospech.

Nie je tým dotknutý článok 10 ods. 2 nariadenia.

¹² V článku 8 nariadenia Rady (EÚ) č. 269/2014 sa stanovuje, že „[...] fyzické a právnické osoby, subjekty a orgány: a) ihneď poskytnú príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom majú pobyt alebo sídlo, každú informáciu, ktorá by uľahčila plnenie tohto nariadenia, [...] a odovzdajú tieto informácie Komisii buď priamo alebo prostredníctvom daného členského štátu“.

ZÁVERY

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia zastáva názor, že:

1. Je v kompetencii príslušného vnútroštátneho orgánu, aby s ohľadom na všetky prvky, ktoré má k dispozícii, ako aj osobitné okolnosti prípadu určil, či má označená osoba kontrolu nad subjektom A alebo nad subjektom B.

Ak sa preukáže, že označená osoba má kontrolu nad subjektom A:

2. Vykonávanie platieb dcérskej spoločnosti z EÚ, ktorá je pod kontrolou subjektu A, predstavuje ich sprístupnenie tomuto subjektu; a pokiaľ je subjekt A pod kontrolou označenej osoby, platby možno považovať za nepriamo sprístupnené označenej osobe alebo v jej prospech.

Ak sa preukáže, že označená osoba má kontrolu nad subjektom B:

3. Vykonávanie platieb v prospech sprostredkovateľov z tretích krajín za výrobky pochádzajúce od subjektu B možno považovať za nepriame sprístupnenie finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov označenej osobe.

V obidvoch prípadoch:

4. Banky EÚ musia uplatňovať primerané postupy náležitej starostlivosti s cieľom vyhnúť sa situáciám, v ktorých by platba subjektu A alebo subjektu B mohla viesť k nepriamemu sprístupneniu finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov označenej osobe alebo v jej prospech.
5. Všetkým hospodárskym subjektom EÚ vrátane bánk sa zakazuje vykonávať platby akémukoľvek subjektu bez ohľadu na to, kde má sídlo, ak by to predstavovalo priame alebo nepriame sprístupnenie finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov označenej osobe alebo v jej prospech.

V Bruseli 8. 6. 2021

Za Komisiu
Mairead McGUINNESS
členka Komisie

